

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama V. Bottka, R. Sauer ir Rechtsanwalt A. Böhlke

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimo *Viega GmbH & Co. KG prieš Komisiją* (T-375/06), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė ieškovės ieškinį dėl 2006 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimo C(2006) 4180 galutinis EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūroje dėl kartelio varinių ir vario lydinių jungčių sektoriuje panaikinimo arba, nepatenkinus šio prašymo, dėl ieškovei paskirtos baudos sumažinimo — Teisės būti išklauptam teisme, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimas — Tyrimo procedūros principų pažeidimas — EB 81 straipsnio 1 dalies ir 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo, (OL L 1, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 1 dalies pažeidimas

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš *Viega GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 238, 2011 8 13.

2013 m. kovo 14 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (*Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona* (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Mohamed Aziz prieš Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)*

(Byla C-415/11) (¹)

(Direktyva 93/13/EEB — Sutartys su vartotojais — Hipoteka užtikrintos paskolos sutartis — Priverstinio vykdymo hipoteka apsaugoto skolinio įsipareigojimo procedūra — Bylą iš esmės nagrinėjančio teismo kompetencija — Nesąžiningos sąlygos — Vertinimo kriterijai)

(2013/C 141/07)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Mohamed Aziz

Atsakovė: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Juzgado de lo Mercantil* — 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) priedo 1 punkto e ir q papunkčių aiškinimas — Sąlygos, kuriomis siekiama arba kurių poveikis įpareigoti savo įsipareigojimų neįvykdžiusį vartotoją sumokėti neproporcingai didele kompensacija — Hipoteka užtikrintos paskolos sutartis — Nacionalinės procesinės teisės nuostatos priverstinio vykdymo procedūros iš hipoteka ar kitaip įkeisto turto srityje, kuriomis apribojami protesto pagrindai, kuriais gali remtis asmuo, kurio reikalaujama įvykdyti

Rezoliucinė dalis

1. 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais reikia aiškinti kaip draudžiančią valstybės narės teisės nuostatas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriose vykstant priverstinio vykdymo hipoteka apsaugoto skolinio įsipareigojimo procedūrai nenumatyti prieštaravimo pagrindai, susiję su sutarties sąlygos, kuria grindžiamas vykdomasis dokumentas, nesąžiningumu, ir pagal kurias bylą iš esmės nagrinėjančiam teismui, turinčiam jurisdikciją įvertinti tokios sąlygos nesąžiningumą, neleidžiama imtis laikinųjų apsaugos priemonių, tarp jų, be kita ko, — sustabdyti minėtą priverstinio vykdymo procesą, kai tokias priemones skirti būtina siekiant užtikrinti visišką galutinio sprendimo veiksmingumą.

2. Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip:

— „ryškaus neatitikimo“ vartotojo nenaudai sąvoka turi būti įvertinta analizuojant nacionalinės teisės nuostatas, taikytinas tuo atveju, kai nėra susitarimo tarp šalių, siekiant įvertinti, ar ir kiek dėl sutarties vartotojas atsiduria nepalankesnėje teisinėje padėtyje, palyginti su numatyta galiojančioje nacionalinėje teisėje. Be to, šiuo tikslu gali pasirodyti svarbu įvertinti teisinę situaciją, kurioje yra minėtas vartotojas, atsižvelgiant į pagal nacionalinės teisės nuostatas turimas priemones užkirsti kelią nesąžiningų sąlygų naudojimui,

— siekiant sužinoti, ar atsiranda neatitikimas „nepaisant sąžiningumo reikalavimo“, svarbu patikrinti, ar pardavėjas arba tiekėjas, dorai ir teisingai veikdamas vartotojo atžvilgiu, galėjo pagrįstai tikėtis, jog vartotojas būtų sutikęs su atitinkama sąlyga, jei dėl jos būtų atskirai derėtasi.

Direktyvos 3 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad priede, į kurį daroma nuoroda šioje nuostatoje, pateikiamas tik orientacinis ir neišsamus sąlygų, kurias galima laikyti nesąžiningomis, sąrašas.

(¹) OL C 331, 2011 11 12.